

ohrozenie ľadových medved'ov

Telo medveďa bieleho je adaptované na nízke teploty, pohyb po snehu, ľade, na otvorenom mori a na lov plutvonožcov, ktorí tvoria väčšinu jeho potravy. Samce môžu byť až dvakrát väčšie ako samice. Dospelé jedince dosahujú váhu od 400 do 680 kg, dĺžku 2,1 až 3,4 m a chvost meria približne 8 až 13 cm. Krk majú dlhší, v porovnaní s inými medveďmi. Povrch tela pokrýva krycia srst krémovej farby. Chlpy krycej srsti sú duté a

priesvitné, takže slnečné teplo preniká k ich korenkom, kde ho pohlcuje čierna koža. Tepelnú izoláciu im zabezpečuje hustá srst a hrubá tuková vrstva pod kožou.

Žije na Arktíde najmä na severe Kanady. Napriek tomu, že je blízkym príbuzným medveďa hnedého, vyvinul sa na prežitie v úzkej ekologickej nische. Jeho prirodzené prostredie je kombinácia blokov ľadu, okrajov pobreží a otvorenej vody, kde sa nachádzajú tulene tvoriace hlavnú zložku jeho potravy.

Hlavnou zložkou jeho potravy sú tulene a občas mrože. Niektoré medvede počas leta zachádzajú až 100 km do vnútrozemia, kvôli vtáčim vajíčkam, lumíkom, lišajníkom, machom a zdochlinám sobov karibu a pižmoňov. Korisť loví dvoma spôsobmi a to zakrádaním a vyčkávaním. Pri zakrádaní sa pomaly nenápadne približuje k obeti (biely kožuch ho výborne maskuje) a ak ho tuleň zbadá, medveď sa zastaví na mieste čakajúc kým tuleň od neho odvráti zrak. Na vzdialenosť 15 až 30 metrov začne šprintovať smerom ku koristi rýchlosťou až 55 km/h. Pri vyčkávaní nehybne striehne na ľade pri dýchacom otvore. Čaká kým sa tuleň vynorí, aby sa nadýchol, rýchlo sa ho zmocní, zahryzne sa mu do hlavy a odtiahne ho ďalej od diery, kde ho zožerie.

Podľa stupňa ohrozenia IUCN je medveď biely klasifikovaný ako zraniteľný a 8 z 19 populácií v rozpade. Dlhý čas boli medvede biele lovené vo veľkej miere. Ich populácia sa stabilizovala po zavedení kontrol a kvót.